

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-32/20-5

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Arme Vagner Popović, predsjednice vijeća, Ane Berlengi Fellner i Mirjane Čačić, članica vijeća, te sudske savjetnice Maje Novosel, zapisničarke, u upravnom sporu tužiteljice .

zastupana po punomoćniku
protiv tuženika Hrvatske regulatorne
agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, radi oduzimanja
dozvole za uporabu radiofrekvencijskog spektra, na sjednici vijeća održanoj 7. rujna 2020.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje odluke tuženika, klasa: UP/I-344-05/19-01/5344, urbroj: 376-06-1-19-1 od 12. prosinca 2019.

II. Ova će se presuda objaviti u Narodnim novinama.

Obrazloženje

Osporenom odlukom tuženika pod točkom I. izreke tužiteljici se oduzima dozvola za uporabu radiofrekvencijskog spektra na plovilu br. PL-001236/2013 (naziv plovila:

) te je obvezana prestati s uporabom radijskih frekvencija dodijeljenih dozvolom odmah po primitku odluke. (točka II. izreke).

U tužbi podnesenoj protiv osporene odluke tuženika tužiteljica navodi da je tuženik počinio bitnu povredu određaba upravnog postupka te pogrešno primijenio materijalno pravo zanemarujući institut zastare potraživanja kao i činjenicu da je tužiteljica sve svoje obveze uredno ispunjavala, a pod time misleći na plaćanje naknade za korištenje i uporabu radiofrekvencijskog spektra. Navodi da je sva plaćanja izvršila sukladno zaprimljenim fakturama, te je u vezi s tim dostavila i odgovarajući dokaz, uplatnice. Ističe i prigovor zastare za dio potraživanja tuženika. Tuženik se uporno poziva na rokove za plaćanje naknade određene u opomenama, međutim nisu dokazali urednost dostave navedenih opomena. Napominje kako dostava nije bila uredna budući navedene opomene nije zaprimila u objektivno izglednom roku za primitak, slijedom čega nije niti mogla znati za iste, a tužiteljica je nakon protoka neutvrđenog vremena zaprimila račune iste podmirila. Smatra da je tuženik tužiteljici dodijelio neprimjeren rok u kojem mora prestati s korištenjem radiofrekvencijskog spektra jer primjereni rok ne može biti odmah danom primitka odluke pogotovo uzevši u obzir mjesto prebivališta tužiteljice. Predlaže da Sud poništi osporenu odluku tuženika.

U odgovoru na tužbu tuženik ističe kako su navodi tužiteljice kontradiktorni jer navodi da je u cijelosti platila sva dospjela potraživanja nakon što su joj računi uredno dostavljeni, dok potom ističe prigovor zastare za dio potraživanja tuženika obzirom da je protekao

zakonski rok u kojem tuženik ima pravo postupati i potraživati naknadu. Oспорava da je tužiteljica podmirila sva dospjela potraživanja na osnovu uporabe radiofrekvencijskog spektra jer nije platila godišnju naknadu za uporabu na plovilu za 2018. i 2019. godinu što je vidljivo iz poslovnih knjiga (izvod u privitku: kartica kupca za razdoblje 1.1.2018.-17.3.2020.). Upravo zbog neplaćanja navedene naknade u roku određene računom tužiteljici su dostavljene opomene br. OP19-02937 i OP19-02938. Navodi da je iz povratnice vidljivo da je punomoćnik tužiteljice zaprimio predmetne opomene. Dodatno napominje kako je tužiteljici bila poznata dinamika plaćanja naknade za uporabu radiofrekvencijskog spektra jer od 2013. raspolaže dodijeljenim radiofrekvencijskim spektrom, pa posljedično i plaća godišnju naknadu za korištenje istog. Obračunsko razdoblje naknade je jedna godina računajući od datuma dodjele radiofrekvencijskog spektra. Kako je tužiteljici bilo poznato kada joj je spektar dodijeljen to joj je moralo biti poznato i razdoblje, odnosno trenutak naplate godišnje naknade, a tužiteljica kao nositelj dozvole od 2013. je bila u obvezi podmirivati godišnju naknadu, za što je dobivala račune tuženika koje je tijekom godina i podmirivala. Neosnovan je prigovor da je rok za prestanak uporabe radiofrekvencijskog spektra neprimjeren. Primarno nije jasno iz kojeg bi razloga mjesto prebivališta tužiteljice bilo odlučno za određivanje primjerenosti roka jer ta činjenica nije niti u kakvoj vezi s dodjelom niti uporabom radiofrekvencijskog spektra, pa stoga nije jasno zašto bi bila i s oduzimanjem. Tuženik isključivo vodi računa o svrsi za koju je nositelj dozvole konkretan radiofrekvencijski spektar dodijeljen te posljedično tome u kojem je roku nositelju dozvole moguće prestati isti koristiti. Uzimajući u obzir da je riječ o pojedinačnoj dozvoli na plovilu, odnosno dozvoli u kojoj je jedini korisnik dodijeljenog radiofrekvencijskog spektra tužiteljica, dakle tužiteljica ne koristi radiofrekvencijski spektar komercijalno (nema krajnjih korisnika) niti postoji oprema za koju je potrebno određeno vrijeme za prestanak rada, to je tuženik osnovano odredio tužiteljici da odmah po primitku odluke, kojom joj se oduzima dodijeljeni radiofrekvencijski spektar zbog neplaćanja, isti više ne smije koristiti. Predlaže da Sud odbije tužbeni zahtjev kao neosnovan.

Sukladno odredbi članka 6. stavak 1. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.), odgovor na tužbu tuženika dostavljen je tužiteljici.

Odlučujući o zakonitosti osporenog akta u granicama tužbenog zahtjeva, Sud je razmotrio sva pravna i činjenična pitanja, kao i dokaze na kojima je zasnovana osporena odluka, nakon čega je ocijenio da time što je oduzeo dozvolu za uporabu radiofrekvencijskog spektra, tuženik nije povrijedio zakon na štetu tužiteljice.

Odluka tuženika donesena je pravilnom primjenom i tumačenjem odredbe članka 93. stavak 1. točke 5. Zakona o elektroničkim komunikacijama (Narodne novine, broj 73/08., 90/11., 133/12., 80/13., 71/14. i 72/17., dalje: Zakon) prema kojoj će tuženik donijeti odluku o oduzimanju dozvole za uporabu radiofrekvencijskog spektra ako ni nakon dostave opomene zbog neplaćanja nije u roku određenom opomenom plaćena propisana naknada za uporabu radiofrekvencijskog spektra.

Naime, iz podataka spisa predmeta proizlazi da je izrijekom navedene račune izdane na ime naknade za uporabu radiofrekvencijskog spektra br. IF-18007568 i br. IF-19007581 te br. IFDP-18107046 i IFDP-19107040 tužiteljica bila dužna platiti s rokom dospijeca 19. kolovoza 2018. odnosno 19. kolovoza 2019., te da iste nije izmirila, a što je bila u obvezi prema članku 84. stavku 1. točki 2. navedenog Zakona i odredbi Pravilnika o plaćanju naknada za pravo uporabe adresa, brojeva i radiofrekvencijskog spektra (Narodne novine, broj 154/08., 28/09., 97/10., 92/12. i 62/14.) te Pravilnika o plaćanju naknade za obavljanje poslova Hrvatske regularne agencije za mrežne djelatnosti (Narodne novine, broj 160/13., 133/14.), zbog čega joj je tuženik dostavio opomene OP 19-02937 i OP 19-02938 od 3.

listopada 2019., po kojima je trebalo izvršiti plaćanje dužnog iznosa u daljnjem roku od 30 dana. Postojanje duga po navedenim računima proizlazi i iz izvoda iz poslovnih knjiga tuženika odnosno kartice kupaca izlistane 17. ožujka 2020., a koji dug tužiteljica nije niti osporavala tijekom upravnog postupka, pa paušalnim tužbenim prigovorom da je dug u cijelosti izmirila nije dovela u sumnju zakonitost odluke tuženika donesene u skladu s odredbama navedenog Zakona kojima su izrijekom propisani uvjeti za oduzimanje izdane dozvole.

Pri tome je neosnovan tužbeni prigovor vezan za dostavu opomena jer iz spisa predmeta proizlazi da je iste zaprimio punomoćnik tužiteljice, kojeg je tužiteljica ovlastila posebnom punomoći od 17. srpnja 2013., za sve postupke i pravne radnje pred nadležnim tijelima državne uprave vezane za plovilo, pa ovaj prigovor nije osnovan. Nije osnovan niti prigovor vezan za rok zastare naplate, jer kako to pravilno navodi i tuženik u odgovoru na tužbu predmet ovoga spora je oduzimanje predmetne dozvole temeljem naprijed citirane odredbe članka 93. stavak 1. točke 5. a u vezi članka 84. navedenog Zakona i navedenih Pravilnika, a ne postupak naplate potraživanja, a niti Sud nalazi povreda navedenih odredaba Zakona zbog određenog roka za prestanak uporabe radijskih frekvencija dodijeljenih tom dozvolom.

Kako je osporena odluka donesena u granicama zakonom propisanih ovlasti tuženika koji je za svoju odluku naveo pravno relevantne razloge, koje tužiteljica tužbenim navodima nije dovela u sumnju, to ovaj Sud nije našao osnove navedenu odluku ocijeniti nezakonitom.

Trebalo je stoga, temeljem odredbe članka 57. stavak 1. Zakona o upravnim sporovima, tužbeni zahtjev odbiti kao neosnovan.

Odluka o objavi presude temelji se na odredbi članka 14. stavak 8. Zakona.

U Zagrebu 7. rujna 2020.

Predsjednica vijeća
Arma Vagner Popović, v.r.

Za točnost opravka – ovlaštenu službenik

Tanja Nemčić

PRIJEMNI ŠTAMPILJ
REPUBLIKA HRVATSKA
376 HAKOM

Primljeno: 23.11.2020. 08 21 h		
Identiﬁkacijska oznaka:	Ustrojstvena jedinica:	
034-07/20-01/12	376-08	
Uredbeni broj:	Prilozi:	Vrijednost:
437-20-03	9	

d2584756